דרשוני כרך א — שיחתן של בנות לוט

שיחתן של בנות לוטתמר ביאלה

'וַתֹּאמֶר הַבְּכִירָה אֶל־הַצְּעִירָה אָבִינוּ זָקֵן וְאִישׁ אֵין בָּאָרֶץ לָבוֹא עָלֵינוּ כְּדֶרֶךְ כָּל־הָאָרֶץ. לְכָה נַשְׁקֶה אֶת־אָבִינוּ יַיִן וְנִשְׁכְּבָה עִמּוֹ וּנְחַיֶּה מֵאָבִינוּ זָרַע' (בראשית יט, לא-לב)

ותאמר הבכירה אל הצעירה: 'אָבִינוּ זָקֵן'.ותען לה הצעירה: שזקנתו קפצה עליו. אבל אמנו לעולם לא תזקין, שבאותה השעה שביקש אבינו להוציאנו – לא הביטה בנו, ועל כן נענשה שתביט לנצח על החורבן. ועל שלא חמלה עלינו ולא לחמה בעבורנו, הייתה לנציב של מלח.

ותאמר הבכירה אל הצעירה: 'וְאִישׁ אֵין בָּאָרֶץ'.ותען לה הצעירה: שלא נותר עוד איש בארץ שיבקש להגן על החלש, כמו שנאמר: 'ויפן כה וכה וירא כי אין איש' (שמות ב, יב) ונאמר: 'וירא כי אין איש וישתומם כי אין מפגיע' (ישעיה נט, טז).

וכשביקשו אנשי העיר מאבינו שיוציא את האנשים, אמר להם: 'הנה נא לי שתי בנות... אוציאה נא אתהן אליכם ועשו להן כטוב בעיניכם' (בראשית יט, ח).

ותאמר הבכירה: 'לְכָה נַשְׁקֶה אֶת־אָבִינוּ יַיִן וְנִשְׁכְּבָה עִמּוֹ וּנְחַיֶּה מֵאָבִינוּ זָרַע'. ותינחם הצעירה ותען: שאנחנו זרעו שבעולם וממנו נחייה את עצמנו ונמציא לעצמנו תקווה.

וסופן של בנות לוט, שיצאה מהן שושלת מלכות שנאמר:'ותלד הבכירה בן, ותקרא שמו מואב' (בראשית יט, לז)וישאו להם נשים מאביות... ושם השנית רות' (רות א, ד).